

Klubbladet presenterar hedersmedlemmen Elisabeth "Bessan" Södergren

"....Bessan har varit medlem i klubben i över 40 år och har på ett förtjänstfullt sätt bidragit i klubbens verksamhet genom åren – både på och utanför banan. Hon har varit klubbmästarinna. Hon har suttit med i juniorkommittén, dankommittén, tävlingskommittén, handicapkommittén, ja kanske fler ändå. Och alla uppdrag har hon skött med den äran.

Bessan kan idag inte spela golf på samma sätt som förr, men inte desto mindre så är hon ofta på banan, och tar del av vad som sker. Och med sitt goda humör och sina glada tillrop ser hon till att sprida trivsel och glädje på golfbanan för oss golfare när man möter henne på banan."

Så skrev Klas Jörgensen hösten 1996. Han uppmanade den dåvarande styrelsen för Mölle GK att föreslå Elisabeth "Bessan" Södergren till hedersmedlem i klubben. Och styrelsen var inte sena att följa uppmaningen. Hon är den enda kvinnan i denna illustra församling. Hittills!

I år har denna förtjusande dam varit medlem i Mölle GK i 54 år. Fortfarande då det spelas tävling på Mölle ser vi henne följa spelet, t. ex. från kiosken vid 12:an eller någon annan strategisk utkikspunkt.

Bessan är blygsamheten själv när det gäller själva utmärkelsen:

– Jag tycker inte jag har utträttat något som gjort mig förtjänt av den titeln. Jag har mest haft roligt. Det har inte varit något jobb. Man har verkligen varit privilegierad.

Golfintresset har "alltid" funnits där. Både hos Bessan och maken Gunnar (som gick bort för 6 och ett halvt år sedan). Gunnars arbete i textilbranschen medförde att familjen, med sönerna Torsten och Olle, flyttade en del. Vart Södergrens än kom så fanns det en golfklubb som välkomnade familjen som medlemmar, såsom t.ex. Djursholm, Ljunghusen, Rya.

– På Rya lärde vi känna Weibulls, Ture Bruce, Rydén och hela det där gänget, säger Bessan.

Det är namn som i allra högsta grad är förknippade med Mölle GKs historia. Widar Weibull var klubbens ordförande under många år. Ture Bruce ritade banan och var dessutom banchef mellan 1951-1967. Södergrens lockades till Mölle av sina vänner och

hyrde några år rum på Kullagårdens Wårds-hus. Så småningom skaffade de sommarnöje i Mölle. Först i huset "Hyddan" vid tennisbanan. Därefter flyttade familjen in i "Barabacken" (strax intill) och bosatte sig permanent i Mölle.

Vi talar om en tid då både banan och klubbli-vet såg lite annorlunda ut än idag I mitten av 1960-talet hade klubben 260 medlemmar och på hål 13 sågs säden vaja i vinden.

Då var det möjligt att tillsammans med vänner spontant ordna en tävling. Bessan är noga med att inte ge intryck av att "det var bättre förr", men det låter väldigt trevligt när hon berättar.

–Ofta sa någon på fredagen att "vi ordnar en tävling i morgon och så gör vi något roligt efteråt". En gång hämtade de vårt piano från Barabacken och fraktade upp det till klubben. Vi kunde ordna surströmmingskalas vid Josefinelust efter avslutat spel. Tänk så vi släpade ölbackar och spritflaskor dit.

Engagemanget i klubben och juniorerna har funnits sedan slutet av 1960-talet. Bessan var en stor tillgång för klubben med sin mångsidighet och gedigna erfarenhet av golfspelet.

Själv säger hon så här:

– Det var ju det att man spelade mycket. Och det fanns inte så många som kunde golf på den tiden. Det behövdes någon som tog hand om damerna. Senare blev det naturligt att hjälpa till med juniorerna eftersom vi hade två juniorer själva. Jag ansågs nog rätt så sträng av föräldrarna. Min son Olle slog klubban i marken vid någon tävling. Då stängde mamma av honom! Bessans ögon glittrar vid minnet.

–Så halkade jag med i tävlingskommittén. Det behövdes folk och jag var alltid ledig. Jag var aldrig ordförande i kommittén men hjälpte till med lite av varje. Det roligaste var Europa Tour tävlingen. Vi jobbade som sjutton!

Även om Bessan inte själv spelar längre så har hon "koll".

–Jag tycker damerna ordnar mycket trevligt. Och jag ser att många deltar. Alla är så jättegulliga Mitt hjärta är faktiskt däruppe på klubben, det kan inte hjälpas. Jag har haft så roligt där.

Ingrid S. Eriksson

Sagt om Bessan:

– Bessan utmärkte sig, och det gör hon säkert fortfarande, genom att alltid vara vänligheten själv. Det var inte alla av dem som vi smågräbbar kallade "elittanterna" som var sådana. Vi skulle helst bara försvinna då de kom. Men sådan var aldrig Bessan, säger Mats Göransson, junior på 1960-talet och en av dem Bessan fostrat i golfspelets anda.